

מיסודו של
מנחם פרוה איש זי"ע
בנשיאות מר"ד
הרה"צ ר' יצחק שמואל אהרן
לעזרת שליטי"א

גליזן היכל מזהר"א"ש

מתורתו של רבינו הקדוש מזהר"ן מברסלב זי"ע ותלמידיו הקדושים

גליון פ' • פרשת בלק תשפ"ג

פשיחות מו"ר הרה"צ שליטי"א

דבור מסכן

בזה מתחילה פרשת השבוע: "וירא בן צפור את כל אשר עשה ישראל לאמרי", וכמו שפרש רש"י הראשון בפרשה: "אלו שני מלכים שהיינו בטוחים עליהם לא עמדו בפניהם" - בטחנו על עג ועל סיחון שהם ישמרו עלינו שעם ישראל לא יצליחו להפגס לארץ ישראל, אבל ראינו שבני ישראל הלכו בכח גדול, בכח של אמונה ותפלה, כפי שקבלו מהצדיק ממשוה רבנו, - אז התחילו לעשות חשבון: "מה נשאר לנו? שום דבר..."

הבל פה טמא

אומר רש"י בשם מדרש תנחומא - בכח סמאתם נתגלתה להם עצה - שהצדיק הזה, שמלמד אותם למוזדים שהכניעו כאלו קלפות קשות, הוא עושה הכל עם הפה שלו, הם כבר הבינו טוב מאד את הסוד, שההצלה של עם ישראל - שזה לא על פי דרך הטבע - זה בזכות הדבור, "ככה? אגנונו נמצא איזה פה טמא מטמא שיכול להכניע גם את זה".

הקדוש ברוך הוא מראה לנו כאן מה זה טמא, שלעמית פה קדוש וטהור שתמיד מדבר אל הקדוש ברוך הוא דבורים קדושים של

תפלה והתבודדות, דבורי אמונה ויראת שמים, כנגד זה יש פה טמא, המדבר תמיד דבורי כפירה וטמאה וקללות, רחמנא לצלון, ואם אדם לא נזהר ממנו בתכלית הזהירות, זו סכנה עצומה! עד שרבונו אומר (לקוטי מוהר"ו, חלק א', סימן מ"ג) שעוד לפני ששומעים איזה דבור, אלא רק

העצה האחרונה

בני ישראל עברו מלחמות כבדות עם סיחון מלך האמרי ועג מלך הבשן, שתי קלפות חזקות שרצו למנוע את בני ישראל להפגס אל הקדשה - אל ארץ ישראל, ובכח הצדיק משה רבנו הגיעו אל יד הירדן, עם זה סימנו פרשת חקת וכעת בפרשת בלק עדין לא גמרנו עם הנסיונות...

הקלפות ראות שהן כבר עוד מעט נגמרות לגמרי, רואים מה קרה עם עוג וסיחון - מלכי האמורי, ולכן הן ינסו עוד דבר אחד - לקחת את כח הדבור של האדם, שעל ידו יש לו כוחות לפעל את כל הישועות, לפעל נסים ונפלאות, לשנות את הטבע, הלואי היו בני אדם יודעים מכח התפלה, שיכולה לשנות את כל מערכת השמים! זה כח שהקדוש ברוך הוא נתן בתוך הטבע, שפשאדם מתפלל יהיה לו כח לשנות את זה, זה חלק מהטבע, "הטבע" בגימטריא "אלוקים", כשאדם יודע שבתוך הטבע יש את הקדוש ברוך הוא, הוא מתפלל ואינו עוזב את התפלה, זוכה ורואה שנוי הטבע ממש!

לכן הגויים - הקלפות שעדיין נשארו בארץ ישראל, מנסים עצה אחרונה: "הבה ונקח אדם עם פה טמא, אדם מקלל, שקללות על שפתיו תמיד, רחמנא לצלון, וינסה בכוחות הטמאה להזיק לנשמות ישראל" חס ושלום, וככה למנוע אותם מלהפגס לארץ ישראל - לבוא אל קדשתם.

בית רפואה

הרבי הקודם מחב"ד זי"ע חדש את הענין לומר "בית רפואה" במקום "בית חולים", הוא היה בידידות עם הגאון הקדוש מצאנז קלויזנבורג זי"ע, שהקים את הבית רפואה "לניאדו" בנתיניה, ויעץ לו שיקרא "בית רפואה", ולכן נקבע השם: "מרפז רפואי לניאדו".

צדיקים נזהרו כל כך מלהוציא מלה לא טובה מהפה, כמה אגנונו צריכים ללמד מזה לכל הפחות בבית להזהר איך אגנונו מדברים - בעל לאשה, אשה לבעלה, וכן לילדים, שלא ישמעו שום קללות ודברים רעים, חס ושלום, כמה זה מוזיק! זה בא מהבל פיו של בלעם הרשע. צריכים להיות מודלים ממנו לגמרי.

(מתוך שיעור יום רביעי פרשת בלק תש"פ)

מכתב לשבת

ממכתבי מז"ר הר"ה צ' שליט"א
מהשנים הקודמות

לכו ותמצאו את הברכה שיש בכל דבר

בעזרת ה' יתברך, יום ו' ערב שבת קדש לסדר בלק [בארץ ישראל] ט' תמוז ה'תשפ"ב

החיים והשלום וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כל אנשי שלומנו היקרים הגרים ביבנאל עיר ברסלב, עיר השמחה, ודי בכל אתר ואתר, הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

השבת קוראים פרשת בלק, והיא פרשה שמכרות ואומרת "לברכה ולא לקללה", לכו ותמצאו את הברכה שיש בכל דבר, ותבערו כל שמץ של קללה מן העולם, כי יש ברפת ה' בכל פרטי הבריאה, ועקר עבודת האדם לבקש ולחפש הברכה הגנוזה בכל דבר, ולא רק זה, אלא יש גם עבודה קדושה וגבוהה להפך הקללה לברכה, כי מי שדבוק בו יתברך ויודע שאין שום מציאות בלעדו יתברך, הוא יודע שבתוך קללה גנוזה ברכה, ומיד ששב בתשובה שלמה לפניו יתברך, ומבין שהקללה היא לעורר אותו משנתו, ולהחזיר אותו בתשובה, בזה הוא מהפך הקללה לברכה, וברכות ה' מסבבות אותו תמיד.

ויש לומר שבשם בלק בעצמו מרמז כל הענין הזה, כי בל"ק ראשי תבות ב'רכה ל'א ק'ללה, ודבר זה למד בלק לקח על העור שלו, שאי אפשר לקללה להאזז בגשמות ישראל, ואפלו שהשכיר והביא המקלל הכי גדול, לא היה אפשר לו לציר דבריו לקללה, אלא הפל התהפך לברכה, וכל פעם שבלעם פתח את פיו על מנת לקלל, יצא רק ברכות, ולבסוף כל הקללות חזרו עליו.

על כן שבת זאת היא מסגלת ביותר לעבודה קדושה זאת, להפך קללות לברכות, ולהתגבר בכל הכוחות לא לתת הזדמנות לשום קללה לצאת מפינו, ובזכות שנטהר ונקדש אמרי פנו, ונרגיל לשוננו להביע רב ברכות בכל עת ובכל שעה, על ידי זה יחולו ברכות ה' בכל מעשה ידינו ונצליח בכל עסקינו, ואף טוב וחסד ירדפנו כל ימי חיינו לארץ ימים.

המאחל לכם שבת שלום ומברך!

יחזקאל מרז'ניץ

הזה מסכן, וצריך לדעת שלא צריכים לשמע, להסתכל ולראות ולקרא שום דבר כזה!

זה אנחנו יכולים לקחת לעצמנו למוד לחיים מפרשת בלק, מה הוא כח של דבור קדוש לעמת דבור טמא. כמה שצריכים להיות חזקים בדבורים אל השם יתברך ולברך מכל מיני קללות ודבורים של רשעים. ככה נהיה פלים מכשרים לקדשה וטהרה, לקבל עלינו את אור השכינה.

(מתוך שיעור יום רביעי פרשת בלק תש"פ)

הכל פיו הטמא מזיק לאדם, רחמנא לצלן, איך צריכים להתרחק מרשעים מהכל פה של רשעים! לא מדבר רק לשמע את ההבל פה, אלא רק לראות איזו כתבה, או איזה מסר, אל תביאו את עצמכם לידי נסיונות לראות כל דבר שמגיע ממקור של רשעים, עם פיות טמאים.

בנדאי חמור מאד אם זה כנגד צדיקים, או כנגד קדשה, אבל "פה טמא" זה אדם שמוציא מהפה שלו איזו קללה ולא משנה על מי, כל דבור רע זה טמאת השפתים וההבל של הפה של האדם

שו"ת ברסלב . פאת מוהרא"ש ז"יע

יש לי רצון עז ללמד תורה כל היום, והעבודה שאני צריך להיות בעבודה גורמת לי צער גדול

שלום כבוד הרב. התחלתי לחזר בתשובה לפני שנתים וחצי, ומאז עברתי הרבה מלחמות, בחלקן נצחתי ובחלקן אנצח בעזרת השם. אני מאוד משתדל לשמר את העינים ולהתחזק בנושא, אך אני עובד כבר שנתים במקום מערב, כך שאני נצרך לדבר עם נשים בשעות העבודה, וזה קשה לי מאוד.

אני מרגיש שהקדוש ברוך הוא חנן אותי ביכלת לשבת ולעסק בתורתו הקדושה, ולכן אחרי שעות העבודה אני משתדל ללמוד ולמעט מאוד לצאת לעולם שבחוץ. רצוני האמתי הוא ללמד כל היום, אך הבעיה הקשה היא שכמעט ואין אפשרות בדרךנו לחיות בשוב הדעת בלי לעבד, וגם כמעט ואין עבודות צנועות, וכשאני בעבודה אני מרגיש שאני מבזבז את מתנת הבורא שנתן לי על דברים שלא באמת נצרכים. אנא עזר לי. תודה.

בעזרת השם יתברך, יום ה' לסדר ויצא ד' כסלו ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... נ"י

לנכון קבלתי את מכתבך.

אשריך ואשרי חלקך שאמה זוכה לחזר בתשובה שלמה, שאמרו

יש אנשים שיזועקים כמו כלבים "הב! הב!..."

גדולים, הוא יבהל. בא נחשב מעט אחרת - אתמול, שלשום, לפני שבוע או חודש, היינו במצוקה, היה איזשהו דבר לא רצוי, וברוך השם הקדוש ברוך הוא עזר, דבר גדול או קטן.

כשאדם עושה חשבון כזה, ונתן תודה כמו שצריכים - בפה מלא, לפרט להקדוש ברוך בדיוק כמו שאומרים בנשמת, אבל בלשון הפרטית: "רבנו של עולם, אני לא מספיק להודות לך על כל הטובות שעשית עמדי, מעודי ועד היום הזה", ואם רוצים לחזר אחרת, לרגע הראשון מהיום בו נולדנו: רבנו של עולם אני מודה לך שברוך השם נולדתי בריא ושלם, ומיד שנולדתי הלבישו אותי ודאגו למחסורי, וברוך השם גדלתי עד הנה, אני מודה לך למפרע על הכל!".

כבר נפתח לבו לבקש הלאה

מיד כשאדם מתחיל לתת תודה והודאה, כבר נפתח לבו לבקש הלאה, "הנה הקדוש ברוך הוא עזר לי ונתן לי המון ישועות, אני נתן תודה רבנו של עולם, ועכשו אני מבקש הלאה", בשמים מאד מאד משתעשעים ושמחים מדבורים כאלו!

צריך תמיד להיות מלמד בשתי פיות: שבחו של מקום ושאלת צרכיו.

שבחו של מקום קדם

מוהרנ"ת ז"ל מסביר, ששבחו של מקום קדם לשאלת צרכיו, ומדוע? כי הרבה פעמים כשאדם מגיע לבקש מהקדוש ברוך הוא, הוא מתחיל לחשב: "אבל מה? אני יבקש, ומי אומר שהקדוש ברוך הוא יעזר לי? אולי אני לא רואי, אולי לא מגיע לי"... אבל אם אדם עושה אפלו חשבון קצר ומהיר, הוא פתאום מבין: "אבל רגע, אני כבר הגעתי לכאן, אני בגיל כן וכך, ועבר עלי בחיי כן וכך, והקדוש ברוך הוא עזר לי פעמים אין ספור, קבלתי כל כן הרבה טוב וחסד מהקדוש ברוך הוא!"

כמו שאנחנו אומרים בשבת קדש בתפלת נשמת, שמתחילים לשבח את הקדוש ברוך הוא ואומרים: "אין אנחנו מספיקים להודות לך ה' אלקינו ואלקי אבותינו, ולברך את שמך מלכנו, על אחת מאלף אלף אלפי אלפים ורבי רבבות פעמים, הטובות נסים ונפלאות שעשית עם אבותינו ועמנו" - אלפים ורבבות, מילונים! - אבל אם אדם יתחיל לחשב ממספרים

לא רק לבקש

צריכים תמיד לזכור כלל מאד מאד חשוב, חלק עקרי מהתפלה הוא "שבחו של מקום" לא רק תמיד לבקש ולבקש: "תציל אותי, אני צריך ישועה בענין של כסף, שלום בית, נחת דקדושה מהילדים, שדוכים וכו'. אדם שתמיד רק מבקש ומבקש, זה מכנה בתקוני זהר: "הב! הב!" - שיש אנשים שיזועקים כמו כלבים "הב! הב!..."

ואם אדם יבוא ויטען: "אבל מה נעשה? הרי אנחנו צריכים לבקש מהקדוש ברוך הוא!, תמיד מדברים מענין של תפלה ובקשה"... זה באמת נכון, ובודאי שכך הוא, אבל השאלה היא האם זה קשור ביחד עם שבח והודאה להקדוש ברוך הוא. בקשת המון - "הב! הב!" אבל גם נתת הודאה להקדוש ברוך הוא!?

אם התפלה היתה כרוכה ביחד עם שבחו של מקום, וגם בבקשת צרכיו, זו תפלה מועילה, זו תפלה מקבלת!

רבנו ז"ל אומר (לקוטי מוהר"ו, חלק א' סימן ב) שהתפלה צריכה להיות "חרב של שתי פיות", כפיתוח (תהלים קמט, ו) "וחרב פיפיות בידם". שהפה

רשות למלאך המות ליגע בו, ואמרו חכמינו הקדושים (תנחומא נח) אין מפה בעולם שאין לה רפואה, רפואתו של יצר הרע תשובה.

ועקר התשובה אמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ו חלק א' סימן ל"ה) לזרק את עצמו חזרה למקום שממנו שהוא בא, הינו שאדם צריך לדעת שאין שום מצאיאות בלעדיו יתברך כלל והכל לכל אלוקות גמור הוא, ונשמתו היא חלק אלוך ממעל, ותמיד יחדיר בעצמו אשר מלא כל הארץ כבודו,

בא אל הקדוש ברוך הוא אפלו שהוא עשה עד עכשו מה שעשה, ומתודה ומתחרט על כל מה שעשה, הקדוש ברוך הוא כבר מקבלו, ואמרו חכמינו הקדושים (במדבר רבה פרשה כ' סימן י"ג) בלעם היה רשע גרם וידע שאין עומד בפני הפרענות אלא תשובה, שכל מי שחוטא ואומר חטאתי, אין רשות למלאך ליגע בו. בשביל זה הוא מסית את כל אדם "מה לך לחזר בתשובה? ומה לך להתנדות?" כי הוא יודע שמי שחזר בתשובה ומתודה להקדוש ברוך הוא, אין

חכמינו הקדושים (ברכות ל"ד). במקום שבעלי תשובה עומדים - שם אין צדיקים גמורים יכולים לעמוד, ואמרו חכמינו הקדושים (פסיקתא דרב כהנא) גדול כוחה של תשובה, שפיון שאדם מהרהר בלבו לעשות תשובה, מיד היא עולה לא עד עשרה ימים ולא עד עשרים ולא עד מאה, אלא עד מהלך חמש מאות שנים, ולא עד רקיע ראשון ושני, אלא שהיא עומדת לפני פסא הכבוד. והסמוך מם מאד מאד מפחד מכן אדם שחזר בתשובה, כי פיון שאדם

סיפור לשכת

הרבי בעזרת הנשים

והרבי עונה אמן.

היו מהמקורבים של הרבי שנסו להסביר לו "לא מתאים לרבי הנהגה כזו!". ענה הרבי: שנים בקשתי מהשם יתברך שאין לי מי שיענה על ברכותי אמן וברוך הוא וברוך שמו, עד שזכיתי לפעול אצל הבורא כל עולמים שיעזר לי, ובנסים ממש נתנו לרבנית להגיע לשם לגור בסיביר באיזו בקתה, שבדרך זו יכלתי לפחות מאז והלאה לענות אמן! הנהגנו אז, שכשרבנית אומרת ברכות - אני עונה אמן, וכשאני אומר ברכות ענתה היא אמן, וכעת בגלל שאנשים מסתכלים וצוחקים, שאפסיק הנהגה זו?

הרבי ממאכנבוקא התבטא פעם ואמר: בסיביר ראיתי שתי חסידיות שהחזיקו מעמד, עם המסירות נפש הכי גדולה, חסידי ברסלב, וחסידי ליובאוויטש.

(דבורי מוהרא"ש פרשת דברים תשע"ב)

בארץ ישראל חי צדיק גדול, הרב הקדוש ממאכנבוקא זי"ע. שהגלה כמה שנים לסיביר, הוא היה אדם חלש בטבעו ולא יכול לעבד הרבה, ובחסידי השם יתברך עליו - נתנו לו שם לשהות בבית קטן. ישב שם הצדיק ושפך את לבו לפני השם יתברך, שאין לו כאן מנוח יהודים, ואין מי שיענה אמן אחר ברכותיו...

עזר לו השם יתברך גם בזאת, ונתנו רשות לרבנית לבוא לשם להיות עמו, ושהיה חסד גדול.

אחרי שזכה לצאת משם, אחרי הרבה השתדלויות ושחר, הביאו את שתייהם לארץ ישראל, ושם פתח בית מדרש בעיר בני ברק, התחילו לבוא אנשים לראות את הרבי הקדוש שהגיע, ולהפתעתם ראו דבר מעניין! לפני התפלה, באמירת ברכות השחר, נגש הרבי אל עזרת הנשים ומתחיל לומר הברכות לקול עגנית אמן מאשתו, לאחר מכן אומרת הרבנית את הברכות

התחילו לבוא אנשים לראות את הרבי החדש שהגיע, ולהפתעתם ראו דבר מעניין! לפני התפלה, באמירת ברכות השחר, נגש הרבי אל עזרת הנשים

ואיהו ממלא כל עלמין וסובב כל עלמין ובתוך כל עלמין, ועל ידי שאדם מכניס בדעתו תמיד את אמתת מציאותו יתברך, זה שורף ממנו את כל הקלפות והמשחיתים שנדבקו בו על ידי עוונותיו המרבים.

והנה רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן י"א) יש ל"ט מלאכות המשפן, ויש ל"ט מלקות, היינו כשאדם מכרח לעבד באיזה מקום וכו', ואף שלא מסתדר כמו שרצה וכו', עם כל זאת הוא שש ושמש שבדאי אני נמצא פה להוציא איזה שליחות להבורא יתברך שמו, והוא תמיד שמח, ולא מבלבל את עצמו משום דבר, אלא מחזק ומעודד ומשמח את כל הסביב לו וכו' וכו', זה נקרא ל"ט מלאכות המשפן, כי בשעה שעשו את המשפן כל אחד רץ והביא משהו לעזר לבנות את המשפן, והיה מלא שמחה שיש לו חלק לבנות את המשפן, ולהפך, כשאדם תמיד עצוב וממרמר ומדכא "מה אני עושה במקום הזה? ומה אני צריך להיות פה? זה מבלבל אותי מאד" וכו' וכו', אזי זה כאלו מקבל ל"ט מלקות.

ולכן מאחר שסבב הקדוש ברוך הוא שאתה צריך לעבד שם איפה שאתה עובד, אתה צריך מאד מאד להתחזק, וסוף כל סוף על ידי תפלה ובקשה שתבקש הרבה ממנו יתברך שיתן לך מקום פרנסה לפי שרש נשמתך, אז תראה נפלאות גדולות שיעשה עמך הקדוש ברוך הוא.

פעם בא אדם אל רבנו ז"ל והתלונן שמאד מפריע לו המקום איפה שהוא עובד, ענה ואמר לו רבנו ז"ל: אם הקדוש ברוך הוא היה יודע שטוב לך לעבד במקום אחר, אזי היה שם אותך במקום אחר, ועכשו שאתה במקום הזה, מסתמא יש לך מה לתקן שם.

ועל כן ראה להתחזק להיות רק בשמחה עצומה שזה ירחיב לך את הדעת, ואמרו חכמינו הקדושים (אבות פ"ד) איזהו עשיר? השמח בחלקו, כי אין עוד שמחה כשמחה של אדם שיודע שמה שיש לו ואיפה שהוא צריך להיות, שם צריך להתחזק, וזו עשירות דקדשה. יעזר הקדוש ברוך הוא שיתרחב לך בגשמיות וברוחניות, וימלא לך הקדוש ברוך הוא את רצונך, אבל לעת עתה ראה רק לשמח ושום דבר שבעולם לא יוכל לשבר אותך, ואז תזכה להיות הכי מאשר בחיך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

לזכות הבה"ח
נחמן יצחק בן שלמה

לזכות אלישע בן רינה
לזיווג הגון וכל הישועות

לזכות
בת שבע בת רות, נחמן ישראל בן רות

לזכות ידידיה אשר ויצחק עזרא בני אסתר נוגה לזיווג הגון וכל הישועות!

ההפצה בבית שמש נודבה לרפואת והצלחת
ר' שלמה ברוך בן רבקה הי"ו

בנדרים פלוס:
"ידי עיר ברסלב"
לציין בהערה:
עבור גיליון היכל מוהרא"ש

בהעברה בנקאית:
"ידי עיר ברסלב"
בנק מרכותיל, סניף: 725
מספר חשבון: 26437

השתתפו בזכות
הרבים! ניתן לתרום
להפצת העלון

לזכות יאיר יהודה בן גאולה,
גאולה בת רחל לברכה והצלחה

לקבלת הגליון באימייל מדי שבוע: 1@מוהראש.ישראל

לזכות
נחמן שבעון בן שרה